

מ"ת 44893/04/24 - מדינת ישראל שלוחת תביעות אילת נגד אחמד דחאברה (עציר) נוכח בויעוד חזותי

בית משפט השלום באילת

מ"ת 44893-04-24 מדינת ישראל נ' דחאברה(עציר)
תיק חיצוני: 131683/2024

לפני	כבוד השופט הבכיר אלון אופיר
המבקשת	מדינת ישראל ע"י שלוחת תביעות אילת
נגד	
המשיב	אחמד דחאברה (עציר) נוכח בויעוד חזותי ע"י ב"כ עו"ד איילון בירנבוים

החלטה

רקע -

בפני בקשה של המדינה להורות על מעצרו של המשיב עד לתום ההליכים המשפטיים כנגדו וזאת לאחר שכתב אישום הוגש כנגדו ובו יוחסו לו ביצוע עבירות של גניבה לפי סעיף 384 בחוק העונשין תשל"ז - 1977 ושתי עבירות של כניסה למקום מגורים כדי לבצע עבירה, עבירות על סעיף 406(א) בחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן - בחוק).

בהתאם לעובדות כתב האישום, נכנס המשיב יחד עם אחר (שזהותו אינה ידועה למשטרה) לבית המתלוננת דרך חלון המטבח ביום 30.3.24 בשעה 04:00 לפנות בקר וגנב מביתה חפצים שונים המתוארים בעובדה 2 של כתב האישום מתוך כוונה לשלול את הרכוש שלילת קבע מבעליו.

כשבוע לפני האירוע המתואר לעיל, נכנס המשיב לאותו הבית דרך חלון המטבח ללא רשות המתלוננת וזאת מאחר והיה רעב. המתלוננת גרשה את המשיב מהמקום לאחר ויכוח איתו.

טענות הצדדים בתמצית -

בדיון שהתקיים בפני ביום 25.4.24 חלוקים היו הצדדים בפני בשאלת עוצמת הראיות.

בעוד סברה המבקשת כי בידיה ראיות לכאורה בעוצמה המאפשרת דיון בשאלת מסוכנותו של המשיב אותו היא מבקשת לעצור עד לתום ההליכים, סבור היה ב"כ המשיב (לאחר שבחן את כלל הראיות שבתיק החקירה) כי אין בידי המדינה ראיות לכאורה בעוצמה המספיקה לדון בשאלת מסוכנותו.

לשיטת ההגנה אין כל ראיה ישירה הקושרת את המשיב לעבירות המיוחסות לו בכתב האישום, שכן כל "תיק המשטרה"

נשען על עדות יחידה של המתלוננת שלכאורה זיהתה את המשיב מחוץ לדירתה בסמוך לאירוע הפריצה.

אין כל ראייה הקושרת את המשיב לכניסה לדירה עצמה או לנטילת חפץ כזה או אחר ממנה.

לא נתפסו אצל המשיב כל חפצים של המתלוננת, ואין כל ראייה פורנזית המוכיחה כי יש לו קשר לעבירת ההתפרצות בצוותא עם אחר לנכס הרלוונטי.

דין -

חומר החקירה הועבר לעיוני, ולאחר קריאת כל תיק החקירה בעיון רב, ולאחר צפייה בכל הסרטונים שנצרכו על דיסק (סרטוני חקירת החשודים, סרטוני מצלמת הגוף של השוטרים שהגיעו לזירה ושני סרטונים של מצלמות האבטחה במקום) להלן החלטתי:

בידי המדינה ראיות לכאורה כנגד המשיב, אך כרסום מהותי נמצא על ידי בעוצמת הראיות כפי שיוסבר להלן:

חומר הראיות מלמד כי קיימת היכרות קודמת איתנה בין המתלוננת למשיב.

משיב זה היה בדירתה מעת לעת, קיבל ממנה אוכל, וטרם העימות בינו לבינה בתחנת המשטרה אף כינה אותה בחקירתו "אמא".

מדובר במתלוננת המכירה היטב את מראה המשיב ולכן, כפי שיוסבר להלן לעדות הראייה שלה כמי שמזהה את המשיב ליד ביתה, יש משקל רב בעיני (לפחות בשלב משפטי זה).

המשיב עצמו מתועד יום קודם לאירוע בו התרחשה הפריצה לבית המתלוננת, במפגש אחר עם שוטרים בחנות מכולת (אירוע מתועד וידאו) במהלכו לובש הוא חולצה שחורה עם כתובת לבנה עליה וחובש כובע מצחייה שחור במרכזו סמל לבן הדומה לראש שור.

במצלמות אבטחה של שכן המתגורר בסמוך לכתובת המתלוננת נראה ביום 30.3.24 לפנות בקר רכב בצבע אפור (נראה רכב חדיש) נעצר בפתח בית המתלוננת ואדם לבוש אימונית כהה ארוכה עם פסים לבנים באזור הזרועות יוצא מהרכב כאשר הוא חבש כובע מצחייה כהה. אדם זה נראה נכנס לאזור בית המתלוננת בעוד הרכב האפור מתרחק מהמקום.

בסרטון ההמשך נראה האדם הראשון שלבוש באימונית הארוכה (חבש כובע מצחייה כהה) ואדם נוסף לבוש חולצה כהה קצרה ומכנסיים קצרים חבש כובע מצחייה כהה ובו סמל לבן במרכזו, (לא ניתן לזהות את סוג הסמל) נכנסים ויוצאים חליפות מבית המתלוננת כאשר הם נושאים בידיהם חפצים שונים.

החשודים חוצים את הכביש שמול בית המתלוננת ויוצאים מהשטח שמצולם.

26 שניות לאחר יציאתו של החשוד השני עם הבגדים הקצרים וכובע המצחייה הכהה עם הסמל הלבן מבית המתלוננת, נראית המתלוננת כאשר היא יוצאת מביתה, מגיעה לאזור בו יכולה הייתה לכאורה לראות את החשודים, אך לא נראית כמי שחוצה את הכביש לכיוונם.

אדגיש כי לא ניתן לזהות בצילומים בבירור את פני החשודים.

לפי עדות המתלוננת עצמה, היא התעוררה בביתה כאשר הייתה צריכה ללכת לשרותים.

היא הבחינה בדלתות של ארון פתוחות ובחלון המטבח שלה שהיה פתוח אף שסגרה אותו טרם הלכה לישון. היא חשדה מיד כי פרצו לביתה, שמעה קולות וקול שנשמע לה מוכר כקול של "פארס" כפי שכינתה אותו בפני השוטרים (כינויו של המשיב הוא "אבו פארס" ועל כך אין מחלוקת) ולטענתה כאשר יצאה לרחוב זיהתה בוודאות את "פארס" אותו היא מכירה היטב, כאחד משני החשודים.

לטענתה הזיהוי היה ממרחק של כ-10 מטרים, כאשר שמיכה מונחת ליד החשודים ושם היו חפצים שלה, ואותו פארס אומר לאדם שהיה איתו "תסחב תסחב" ביחס לרכוש שהיה בשמיכה.

חקירת המשטרה ביחס לחשודים נוספים שנחקרו במקום, ובכלל זה בדיקת DNA שבוצעה לבקבוק שנמצא מחוץ לדירה, לא הובילה לחיזוק נוסף בראיות כנגד המשיב עצמו.

אליבי שמסר המשיב עצמו לפיו היה בזמן הפריצה בבית ידיד העונה לשם דודו, נבדק ואותו "דודו" הכחיש בחקירתו כי המשיב היה בדירתו, אף שאין מחלוקת כי המשיב היה בתחנת משטרה ערב האירוע בשל פרשה אחרת, ולבקשתו השאירו אותו השוטרים מספר שעות לפני זמן הפריצה בפתח ביתו של אותו דודו.

המתלוננת עצמה טענה בגרסתה הראשונית (המצולמת) כי אין לה כל סכסוך עם המשיב, ואין לו כל סיבה להרע לה, גרסה אותה שינתה מאוחר יותר כאשר אישרה כי שבוע לפני האירוע נכנס המשיב לדירתה מהחלון ללא רשותה כאשר הייתה בבית, ועל רקע כעסה על כך גרשה אותו מביתה ואסרה עליו לשוב לשם.

עוד אמרה המתלוננת מספר פעמים לאורך עדותה כי יש לה בעיות זיכרון, אך מנגד היא עמדה פעם אחר פעם על טענתה כי זיהתה בוודאות את המשיב מחוץ לדירתה כאשר יצאה ממנה.

כבר בשל זה של הדיון, אציין כי יחוס של עבירה בניגוד לסעיף 406(א) בחוק העונשין למשיב באירוע שהתרחש כשבוע לפני אירוע ההתפרצות אינו עולה בקנה אחד עם עובדות כתב האישום עצמו, שכן המדינה בעצמה טוענת כי הכניסה הראשונה לבית המתלוננת הייתה מאחר והמשיב היה רעב ולא יוחסה לו כל כוונה פלילית. בנסיבות אלה, לכל היותר המדובר באירוע של הסגת גבול (וספק אם המדובר בהשגת גבול פלילית כהגדרתה בסעיף 447 שבחוק העונשין).

לכן, עבירה אחת של התפרצות וגניבה לכאורה בשת"פ עם אחר עומדת למבחן עוצמת הראיות, ובמקרה זה המדובר בראיות נסיבתיות הכוללות זיהוי לכאורה של המשיב מחוץ לבית ולא בתוכו.

מצד אחד אוחזת המדינה בעדות של המתלוננת לה היכרות קודמת עם המשיב וטענה עקבית שלה כי זיהתה אותו.

יחד עם זאת, בצילומי הוידאו נראים שני החשודים כאשר הם חובשים כובעי מצחייה שחורים כאשר הם יוצאים מבית המתלוננת, ו-26 שניות לאחר מכן נוצר הזיהוי לכאורה של המתלוננת בו היא טוענת כי "פארס" אותו זיהתה, **היה ללא כובע** ולכן ראתה אותו בבירור (כך היא נשמעת בעימות מול החשוד).

יתכן כמובן שהחשוד הספיק להוריד את הכובע עת ראתה אותו המתלוננת, ואין כל ספק כי המתלוננת ראתה שני חשודים, שכן מסרה גרסה זו טרם ראתה את סרטוני האבטחה ולא הייתה יכולה לדעת שמדובר בשני חשודים אלא אם ראתה אותם במו עיניה, אך מדובר בשעת לילה, עם מרחק של כביש בעל שלושה נתיבים בין המתלוננת לחשודים, כאשר לפחות אחד החשודים הנוספים שנחקרו בפרשה זו, נראה בעיני דומה למשיב.

בעקבות המריבה שהייתה בין המתלוננת לחשוד שבוע בלבד לפני האירוע, ברור על פניו כי היה הוא החשוד הראשון בעיניה למעורבות בפריצה, קל וחומר כאשר אותו אדם ניסה להיכנס לביתה מאותו המקום בו פרצו ביום האירוע לביתה. המתלוננת ציפתה לראות את "פארס" ואכן ראתה אדם ממרחק לגביו היא אכן בטוחה שמדובר בפארס.

אותו פארס, המשיב, מסר אליבי, שנשלל על ידי אותו "דודו", אך מעבר למתואר לעיל, עדות ראייה יחידה ממרחק, אין למעשה כל ראייה מחזקת ממשית לטענה כי המשיב היה מי שפרץ וגנב מדירת המתלוננת.

המשיב נראה בחקירתו כמי שהיה משוכנע כי המתלוננת נסעה לבאר-שבע ולא הייתה כלל בדירתה. הוא חזר על גרסה זו מספר פעמים, ולא מן הנמנע כי חלק מידע זה עם החשודים הנוספים שנחקרו בפרשה זו שלפחות לאחד מהם היכרות אישית עם המתלוננת, ולכולם היכרות ומפגשים עם המשיב טרם התרחשות אירוע הפריצה.

עובדתית לא השיגה המשטרה ראיות מספיקות להעמדה לדין של השותף להתפרצות ובוודאות מצוי כרגע פורץ אחד נוסף לפחות חופשי מבלי שנתפס.

מחקירות המשיב במשטרה לא התרשמתי מתחכום יתר שלו, ולו היה בדירת המתלוננת בזמן ההתפרצות, היה יודע כי ישנה בדירה בזמן שהעמיסו את רכושה (יצאו ונכנסו מספר פעמים כפי שניתן לראות בסרטוני האבטחה). טענתו העיקשת כי המתלוננת לא הייתה כלל באילת בזמן הפריצה לביתה מאחר וקנתה כרטיס לבאר-שבע והקלנועית שלה לא הייתה כלל ליד ביתה, מראה כי יתכן והייתה לו כוונה "לברקר" בביתה עת לא הייתה שם. יתכן שחלק מידע זה עם אחרים, אך נראה כי הוא סבור כי המתלוננת משקרת כאשר היא טוענת שהייתה בבית בזמן הפריצה ונראה כי הוא סבור כי המתלוננת משקרת כאשר היא עומדת על זיהוי שלו.

עובדתית הייתה המתלוננת בדירה בזמן הפריצה וזאת רואים בסרטי האבטחה, מה שיוצר קושי עם גרסת המשיב בחקירתו עת התעקש כי המתלוננת לא הייתה כלל באילת בזמן האירוע לפי מה שידע.

אציין עוד כי אין בדל ראייה בתיק החקירה באשר לרכב ממנו יצאו שני הפורצים למשימתם, ולמעשה למעט ראיית הזיהוי

לכאורה של המשיב, מחוץ לדירת המתלוננת בנסיבות שלכאורה מחשידות אותו במעורבות באירוע הפריצה, אין בידי המדינה ראיות ממשיות נוספות בעוצמה מספיקה.

בהחלט יתכן כי עת תישמע עדות המתלוננת בשלב הוכחות, תינתן לעדות זו משקל מכסימאלי, וככל שטענת האליבי תתברר אכן כשקרית, נסיבות הימצאות המשיב ליד בית המתלוננת שזה עתה נפרץ יספיקו להרשעתו.

לכן, אני קובע כי בשלב זה בידי המדינה ראיות לכאורה ביחס לעבירות שיוחסו למשיב וזאת ביחס לאירוע ההתפרצות והגנבה בלבד, אך ראיות אלה נשענות על עדות יחידה, ממרחק, ובנסיבות בהן יותר מסביר כי המתלוננת ציפתה למצוא חשוד ספציפי זה כחשוד המרכזי בפריצה לביתה.

בנסיבות אלה, עוצמת הראיות בינונית ואני מוצא בהן כרסום של ממש אותו יש לקחת בחשבון עת יידון בית המשפט בשאלת חלופת מעצר אפשרית.

בית המשפט יעבור עכשיו לדיון בשאלת מסוכנותו של המשיב.

ניתנה היום, כ' ניסן תשפ"ד, 28 אפריל 2024, בנוכחות הצדדים.